

i indrømme, at den Forandring, der ved den sidste Behandling i Folkethinget er foregaaet med Bestemmelsen, i det Væsentlige har fjernet den Bestemmelighed, jeg ellers haade ved denne Paragraf; man har nemlig for det Første forudsat, at det er en Sænkning, der finder Sted, altsaa ikke en egentlig Lørlægning. Jeg indrømmer vel, at det ofte kan være vanskeligt at træffe den fornødne Adskillelse mellem disse to Begreber; men imidlertid kan der godt tænkes en Sænkning uden en egentlig Lørlægning, og der kan være Tilfælde, hvor en Sp, der ikke er Led i et offentligt Vandløb, dog kan være til Hindrer for at beski de tilstødende Jorder for Surhed, hvilken Ulempe derimod kunde fjernes ved en Sænkning af Vandstanden i Søen. Dernæst er det ogsaa gjort til Betingelse, at Foretagendet kan udføres blot ved en Udgravning, altsaa ikke ved de kostbare Anlæg, som ofte ere forbundne med Lørlægninger, navnlig Udpumpning ved Dampkraft; endvidere har man forlangt, at det skal være $\frac{2}{3}$ af Lodsseierne, der forlange Foretagendet, og at disse tillige skulle repræsentere $\frac{2}{3}$ af det bidragspligtige Areal. Endelig skal Sagen forelægges en Landvæsenkommission, der afgjør, hvorvidt den bør nyde Fremme, og hvorledes Udgifterne skulle fordeles efter den Nytte, som de forskjellige Lodsseiere kunne have af Foretagendet. Med disse Rauteler, der nu ere trufne, kan jeg ikke fe Andet, end at Bestemmelsen er uden nogen Fare, og at man kan gaa ind paa den. — Det har forøvrigt været mig en stor Tilfredsstillelse i Lovforslaget, som det nu foreligger, at se, at man i det andet Thing er gaaet ind paa de vigtige Expropriations-spørgsmaal, hvorunder jeg ogsaa indbefatter § 19 om Magelæg og Omdeling af mindre Jordstykker ved Regulering, en Bestemmelse, som det vil erindres gav Anledning til megen Debat her, og som maa anses for at være af stor Vigtighed for Vandløbs Reguleringer. Det har ligeledes glædet mig, at man i det andet Thing er gaaet ind paa den vigtige Bestemmelse om Møllers Nedlæggelse, samt at hele Materien om Bands Benyttelse er saa godt som bleven uforandret i det andet Thing. At man har forandret Bestemmelsen i Regjeringsens Forslag om, at Band i et Vandløb i enkelte Tilfælde kan føres til et andet Punkt end det oprindelige Måleie og udenom de tilstødende Lodsseieres Eiendomme, og ligeledes, at man har forandret den Bestemmelse, at Andre end Bredeierne kunde komme til at nyde Godt af Vandet i et Vandløb derhen, at det ikke skal være overfor enkelt Mand, at disse Indrømmelser kunne ske, men at Betingelsen skal være, at det er Bændingsinteressentstaber og Bændingsanlæg af større Betydning, §§ 64 og 65, tillægger jeg ikke synderlig Vægt, thi i det praktiske Liv vil det vise sig at være uden nogen Betydning, og jeg kan derfor uden nogen som helst Indvending gaa ind paa disse Bestemmelser. Det Væsentlige,

hvad man har tilfigtet ved denne Lov med Hensyn til Bands Benyttelse, er opnaaet, saaledes som Loven nu er affattet. Jeg skal paa dette Standpunkt ikke længer opholde mig ved Lovens Enkeltheder. Jeg tror, at jeg har nævnet de vigtigste Forandringer, der ere foregaaede i det andet Thing. Jeg skal blot til Slutning udtale mig med et Par Ord om Loven som Helhed betragtet, og det er da min Overbevisning, at dette Lovforslag, selv med de Forandringer, som nu ere foretagne, naar det ophøies til Lov, vil stiftes Nytte og Gavn, ikke alene fordi det er lykkedes at samle de mange Bestemmelser, som fandtes spredte omkring i Lovgivningen, i denne Lov, hvorved der vil vindes i Klarhed og Overfsuelighed paa dette Omraade, hvad der har en ikke ringe Betydning, da det her dreier sig om praktiske Forhold, som Lægmænd have Meget at gjøre med, og hvortil der ogsaa har været Trang, efter at Loven af 17de Januar 1853 har bragt Lov og Usikkerhed ind paa flere Punkter, men tillige findes der flere nye Bestemmelser, som ville bidrage til at fremme en bedre Bændelse og til at en mere rational Benyttelse af Vandet kan finde Sted, ligesom ogsaa de Mangler, der fandtes i Lov af 26de Marts 1851 om Møllers Nedlæggelse, og som ofte have generet ved denne Lovs Anvendelse, ere blevne fjernede. Jeg kan derfor ikke Andet end nære det Haab, at det maa lykkes den høitærede Indenrigsminister at gennemføre denne Lov endnu i denne Session, og jeg skal slutte med at udtale, hvad jeg begyndte med, at jeg varmt vil anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, til Landstingets Bedtægelse. Selv om der kunde være enkelte Punkter, man mulig kunde ønske vare noget anderledes enten i Realiteten eller i formel Henseende, tror jeg efter min bedste Overbevisning, at de ere af en underordnet Betydning, og at man ikke af Hensyn dertil skal udsætte denne Lovs Skæbne i det Usiæ; det vil vistnok vise sig, desom man paany gav sig til at behandle denne Lov, der grider ind i saamange Forhold, at der altid vil være Et eller Andet, som ikke vil tilfredsstille fuldt ud den Enkelte.

Meergaard: Det er med en vis Tilfredsstillelse, at jeg har set denne Lov, som var Gjenstand for en saa vidtløftig Behandling i forrige Session her i Thinget, vende tilbage her saaledes, at den i sine Hovedtræk er bleven uforandret, medens den har modtaget Forandringer, som jeg idetmindste anser for at være væsentlige Forbedringer. Deril henhøre navnlig de to Bestemmelser, som ere blevne omtalte saavel af den høitærede Indenrigsminister som af den ærede sidste Taler, nemlig Forholdet med Hensyn til Bændingsmand og med Hensyn til Bredeiernes Forpligtelse til at holde Vandløbene vedlige. Jeg kan saa meget mere slutte mig til disse Forandringer, som jeg selv var en af